

भोदृष्टारः सर्वे मंदरादन्ये पर्वताः दृष्टा इति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ महानदी गंगा अलकनंदा वा ४ ॥ उपयाता इष्टसिद्ध्यर्थं प्रार्थिता ॥ ५ ॥ सामगाः तैत्तरीयके ब्रह्मविद्वेयं सामं श्रूयते एतत्साम गायत्र्या स्तुते हा ३ बुहा ३

लोमश उवाच द्रष्टारः पर्वताः सर्वे नद्यः सपुरस्काननाः ॥ तीर्थानि चैव श्रीमंति स्पृष्टुं च सलिलं करैः ॥ १ ॥ पर्वतं मंदरं दिव्यमेष पंथाः प्रयास्यति ॥ समाहितानि रुद्धिग्नाः सर्वे भवत पांडवाः ॥ २ ॥ अयं देवनिवासो वै गंतव्यो वो भविष्यति ॥ ऋषीणां चैव दिव्यानां निवासः पुण्यकर्मणां ॥ ३ ॥ एषा शिवजला पुण्यायाति सौम्यमहानदी ॥ बदरी प्रभवाराजन्देवर्षिगणसेविता ॥ ४ ॥ एषा वैहायसैर्नित्यं बालखिल्यैर्महात्मभिः ॥ अर्चिता चोपयाता च गंधर्वैश्च महात्मभिः ॥ ५ ॥ अत्र सामस्मगायंति सामगाः पुण्यनिःस्वनाः ॥ मरीचिः पुलहश्चैव भृगुश्चैवांगिरास्तथा ॥ ६ ॥ अत्राद्रिकं सुरश्रेष्ठो जपते समरुद्रणः ॥ साध्याश्चैवाश्विनौ चैव परिधावन्ति तदा ॥ ७ ॥ चंद्रमाः सहसूर्येण ज्योतींषि च ग्रहैः सह ॥ अहोरात्रविभागेन नदी मेनामनुव्रजन् ॥ ८ ॥ एतस्याः सलिलं मूर्ध्नि वृषांकः पर्यधारयत् ॥ गंगाद्वारे महाभागेन लोकस्थितिर्भवेत् ॥ ९ ॥ एतां भगवतीं देवीं भवंतः सर्वे एव हि ॥ प्रयतेनात्मना तात प्रतिगम्याभिवादत ॥ १० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लोमशस्य महात्मनः ॥ आकाशगंगां प्रयताः पांडवास्तेभ्यवादयन् ॥ ११ ॥ अभिवाद्य च ते सर्वे पांडवा धर्मचारिणः ॥ पुनः प्रयाताः संलुष्टाः सर्वे ऋषिगणैः सह ॥ १२ ॥ ततो दूरात्प्रकाशं तं पांडुरं मेरुसंनिभं ॥ ददृशुस्ते नरश्रेष्ठा विकीर्णं सर्वतो दिशं ॥ १३ ॥ तान् प्रष्टुकामान् विज्ञाय पांडवान्सतु लोमशः ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः शृणु ध्वं पांडुनंदनाः ॥ १४ ॥ एतद्विकीर्णं सुश्रीमत्कैलासशिखरोपमं ॥ यत्पश्यसि नरश्रेष्ठ पर्वतप्रतिमं स्थितं ॥ १५ ॥ एतान्यस्थीनि दैत्यस्य नरकस्य महात्मनः ॥ पर्वतप्रतिमं भाति पर्वतप्रस्तराश्रितं ॥ १६ ॥ पुरातनेन देवेन विष्णुना परमात्मना ॥ दैत्यो विनिहतस्तेन सुरराजहितैषिणा ॥ १७ ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यन्महामनाः ॥ ऐंद्रं प्रार्थयते स्थानं तपः स्वाध्यायविक्रमात् ॥ १८ ॥ तपो बलेन महता बाहुवेगबलेन च ॥ नित्यमेव दुराधर्षो धर्षयन्सदितेः सुतः ॥ १९ ॥ स तु तस्य बलं ज्ञात्वा धर्मं च चरितव्रतं ॥ भयाभिभूतः संविभ्रः शक्रासीत्तदानघ ॥ २० ॥ तेन संचितितो देवो मनसा विष्णुरव्ययः ॥ सर्वत्र गः प्रभुः श्रीमानागतश्च स्थितो बभौ ॥ २१ ॥ ऋषयश्चापितं सर्वं तु पुषुश्च दिवौ कसः ॥ तं दृष्ट्वा ज्वलमानं श्रीर्भगवान् हव्यवाहनः ॥ २२ ॥

बुहा ३ बुअहमन्ममित्यादि मरीच्यादयोत्रसार्वात्म्यं स्वस्य पश्यंतो गायंतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ आद्रिकं नैयमिकं जपं परिधावन्ति परिचरन्ति तं इंद्रं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वादतवादयत अक्षरलोपआर्षः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पांडुरं श्वेतं अस्थाराशिमिति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नरकस्य भौमासुस्य ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥